

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.690 van 7 oktober 2014
in de zaak A. 211.995/X-15.761.**

In zake : Daniël QUERMIA
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Philippe Vande Casteele
 kantoor houdend te 2900 Schoten
 Klamperdreef 7
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. Frank MOLS
2. de NV LOUIS MOLS ALGEMENE ONDERNEMINGEN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Joost Bosquet
 kantoor houdend te 2600 Berchem
 Roderveldlaan 5/3
3. de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIERAAD VAN
 ANTWERPEN

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 24 maart 2014, strekt tot de cassatie van “het arrest nr. A/2014/0175 van 11 maart 2014, uitgesproken door de Raad voor Vergunningsbetwistingen in de zaak 1213/0257/A/2/0237”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 10.440 van 22 april 2014.

Eerste verweerder en de tweede verwerende partij hebben een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend ten aanzien van eerste verweerder en de tweede

verwerende partij en een toelichtende memorie ten aanzien van de derde verwerende partij.

Auditeur Wouter De Cock heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 september 2014.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Philippe Vande Castele, die verschijnt voor verzoeker, en advocaat Joost Bosquet, die verschijnt voor eerste verweerder en de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Wouter De Cock heeft een advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Het bestreden arrest verklaart het beroep van eerste verweerder onontvankelijk en het beroep van de tweede verwerende partij tot vernietiging van het besluit van 18 oktober 2012 van de derde verwerende partij gegrond, vernietigt het besluit, beveelt de derde verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen, en legt de kosten van het beroep gedeeltelijk ten laste van deze laatste.

4. Met het voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (hierna: RvVb) bestreden besluit van 18 oktober 2012 weigert de derde verwerende partij

aan eerste verweerder en de tweede verwerende partij een verkavelingsvergunning.

IV. Onderzoek van de ontvankelijkheid

5. Verzoeker betoogt dat hij “een bezwaarschrift [heeft] ingediend tegen de verkavelingsaanvraag” en “later ook een memorie [heeft] ingediend bij de Deputatie” en “dus conform artikel 19 RvS-wet nu belang [heeft] om op te komen tegen het RvV-arrest”. “De omstandigheid dat verzoeker geen partij is geweest in het geding bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, is in casu irrelevant bij de beoordeling van het mogelijk ‘belang’ of de mogelijke ‘benadeling’” omdat “het inleiden van de annulatie-procedure bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen in casu nooit (behoorlijk) [werd] bekendgemaakt” en “aan verzoeker [g]een afschrift van het verzoekschrift [werd] bezorgd [...] conform artikel 15 van het Procedurebesluit (=BVR van 13 juli 2012)” terwijl verzoeker een belanghebbende in de zin van artikel 4.8.11, § 1, eerste lid, VCRO was. De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening voorziet “geen derdenverzet [...] voor ieder die niet behoorlijk opgeroepen werd”. Verzoeker stelt ondergeschikt dat een restrictieve lezing van artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State “problematisch” is “omdat aan verzoeker het recht van toegang tot een rechter wordt ontzegd” en verzoekt de volgende prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen:

“Schendt artikel 4.8.21 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) niet de artikelen 10, 11 en 23 van de Grondwet, door de hoedanigheid van tussenkomende partij in de procedure bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen te beperken tot de ‘belanghebbende, vermeld in artikel 4.8.11, § 1, eerste lid (VCRO)’, en derhalve de belanghebbende die niet wordt vermeld in artikel 4.8.11, § 1, eerste lid VCRO, uit te sluiten en dus anders te behandelen, inzonderheid diegene die niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van tussenkomende partij, bepaald in artikel 4.8.21, § 1 VCRO, omdat hij/zij op grond van artikel 4.8.11, § 1, eerste lid VCRO bij gebrek aan rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen geen beroep kon indienen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen tegen de weigeringsbeslissing van de Deputatie ingevolge het gunstig gevolg dat deze overheid heeft gegeven aan zijn bezwaarschrift tegen de verkavelingsaanvraag,

ook al heeft deze betrokkene belang bij de oplossing van de zaak omdat (1) hij individueel werd aangeschreven als aanpalend eigenaar in het kader

van het openbaar onderzoek ingevolge een verkavelingsaanvraag, (2) hij vervolgens een bezwaarschrift heeft ingediend waarop het college van burgemeester en schepenen de verkavelingsaanvraag heeft geweigerd en (3) hij ten slotte ook een memorie van tussenkomst heeft ingediend bij de deputatie van de provincie alvorens de hoorzitting, aangevraagd in graad van administratief beroep door de aanvrager van de verkaveling, plaatsvond,

dit alles terwijl bovendien het algemeen artikel 21bis van de Gecoördineerde Wetten op de Raad van State de hoedanigheid van tussenkomende partij toekent aan ‘d[e]gene die belang heeft bij de oplossing van de zaak’, met andere woorden zonder zich te mogen of moeten beperken tot de implicaties van de beslissing die de administratieve overheid heeft genomen, maar door ruimer oog te hebben voor alle mogelijke implicaties van de beslissing die de administratieve overheid kon nemen en ook nog kan nemen, desgevallend na een annulatie-arrest,

in acht genomen dat de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, inzonderheid artikel 4.8.32, ook niet voorziet in derdenverzet voor ieder die niet behoorlijk opgeroepen werd in de procedure bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen?”

6. Eerste verweerder en de tweede verwerende partij werpen op dat het cassatieberoep onontvankelijk is. Zij stellen dat enkel diegene die procespartij was bij en gegriefd is door de beslissing van het administratief rechtscollege de vereiste hoedanigheid heeft om cassatieberoep in te stellen en dat dit “geenszins de toepassing [betreft] van het rechtens vereiste belang in de zin van” artikel 19 RvS-wet “doch volgt [...] uit de beperkte rechtsmacht die de Raad van State heeft als administratieve cassatierechter”. De door verzoeker gesuggereerde prejudiciële vraag “is in die zin dan ook niet dienstig”.

Beoordeling

7. Cassatieberoep tegen een arrest van de RvVb kan, gelet op de vereiste van hoedanigheid in artikel 3 van het cassatieprocedurebesluit gelezen in samenhang met artikel 19 van de RvS-wet, enkel worden ingesteld door één der bij dit arrest betrokken partijen met inachtneming van de ter zake geldende procedureregels.

8. Uit de gegevens van het dossier waarop de Raad van State vermag acht te slaan, blijkt dat verzoeker geen partij was in de zaak die geleid heeft tot het bestreden arrest. Hieruit volgt dat de voorgestelde prejudiciële vraag wel dienstig is en derhalve, gelet op artikel 26, § 2, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, gesteld moet worden.

BESLISSING

1. De Raad van State heropent het debat.

2. Aan het Grondwettelijk Hof wordt de volgende prejudiciële vraag gesteld:

“Schendt artikel 4.8.21 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) niet de artikelen 10, 11 en 23 van de Grondwet, door de hoedanigheid van tussenkommende partij in de procedure bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen te beperken tot de ‘belanghebbende, vermeld in artikel 4.8.11, § 1, eerste lid (VCRO)’, en derhalve de belanghebbende die niet wordt vermeld in artikel 4.8.11, § 1, eerste lid VCRO, uit te sluiten en dus anders te behandelen, inzonderheid diegene die niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van tussenkommende partij, bepaald in artikel 4.8.21, § 1 VCRO, omdat hij/zij op grond van artikel 4.8.11, § 1, eerste lid VCRO bij gebrek aan rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen geen beroep kon indienen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen tegen de weigeringsbeslissing van de Deputatie ingevolge het gunstig gevolg dat deze overheid heeft gegeven aan zijn bezwaarschrift tegen de verkavelingsaanvraag,

ook al heeft deze betrokkene belang bij de oplossing van de zaak omdat (1) hij individueel werd aangeschreven als aanpalend eigenaar in het kader van het openbaar onderzoek ingevolge een verkavelingsaanvraag, (2) hij vervolgens een bezwaarschrift heeft ingediend waarop het college van burgemeester en schepenen de verkavelingsaanvraag heeft geweigerd en (3) hij ten slotte ook een memorie van tussenkomst heeft ingediend bij de deputatie van de provincie alvorens de hoorzitting, aangevraagd in graad van administratief beroep door de aanvrager van de verkaveling, plaatsvond,

dit alles terwijl bovendien het algemeen artikel 21bis van de Gecoördineerde Wetten op de Raad van State de hoedanigheid van tussenkommende partij toekent aan ‘d[e]gene die belang heeft bij de oplossing van de zaak’, met andere woorden zonder zich te mogen of moeten beperken tot de implicaties van de beslissing die de administratieve overheid heeft genomen, maar door ruimer oog te hebben voor alle mogelijke implicaties van de beslissing die de

**administratieve overheid kon nemen en ook nog kan nemen,
desgevallend na een annulatie-arrest,
in acht genomen dat de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,
inzonderheid artikel 4.8.32, ook niet voorziet in derdenverzet voor
ieder die niet behoorlijk opgeroepen werd in de procedure bij de Raad
voor Vergunningsbetwistingen?”**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeven oktober 2014, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust